

Minister Zdrowia

MZ-OZU-520-1/WS/14

Warszawa

2014.09.10

2014-09-15
5526/14

Ref. RM
dy

Decyzja Nr 80

Działając na podstawie art. 40 ust. 2 i art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2012 r., poz. 651 z późn. zm.) oraz art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), po zapoznaniu się z operatem uzdrowiskowym przesłanym przez gminę miejską i gminę wiejską Lidzbark Warmiński, sporządzonym dla obszaru ochrony uzdrowiskowej dla części gminy miejskiej i gminy wiejskiej Lidzbark Warmiński w powiecie Lidzbark Warmiński, w województwie warmińsko – mazurskim

- 1) Potwierdzam możliwość prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego na obszarze uznanym za obszar ochrony uzdrowiskowej „Lidzbark Warmiński”, obejmującym część gminy miejskiej - Osiedle Uzdrawiskowe miasta Lidzbark Warmiński i część gminy wiejskiej Lidzbark Warmiński w obszarach 2 sołectw: Medyny i Łabno
- 2) Ustalam dla obszaru ochrony uzdrowiskowej „Lidzbark Warmiński” w oparciu o przedstawione świadectwa potwierdzające właściwości lecznicze naturalnych surowców i właściwości lecznicze klimatu, następujące kierunki lecznicze: choroby kardiologiczne i nadciśnienie, choroby ortopedyczno – urazowe, choroby układu nerwowego, choroby reumatologiczne.

Ministerstwo Zdrowia
ul. Miodowa 15
00-952 Warszawa

Telefon: (22) 634 96 00
e-mail: kancelaria@mz.gov.pl
www.mz.gov.pl

UZASADNIENIE

Burmistrz gminy miejskiej Lidzbark Warmiński i Wójt gminy wiejskiej Lidzbark Warmiński pismem z dnia 22 sierpnia 2014 r., wystąpili do Ministra Zdrowia z prośbą o wydanie decyzji w sprawie potwierdzenia możliwości prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego na obszarze uznanym za obszar ochrony uzdrowiskowej „Lidzbark Warmiński” obejmujący Osiedle Uzdrawiskowe miasta Lidzbark Warmiński oraz dwa sołectwa gminy Lidzbark Warmiński: Medyny i Łabno, w następujących kierunkach leczniczych: choroby ortopedyczno - urazowe, choroby układu nerwowego, choroby kardiologiczne i nadciśnienie, choroby reumatologiczne.

Minister Zdrowia po przeanalizowaniu złożonego operatu uzdrowiskowego, biorąc pod uwagę uchwałę Nr OR.BR.0007.70.2014.EK. Rady Miejskiej w Lidzbarku Warmińskim z dnia 30 lipca 2014 r. w sprawie utworzenia jednostki pomocniczej Miasta Lidzbark Warmiński jako Osiedle Uzdrawiskowe, stwierdza zgodnie z art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz w gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2012 r., poz. 651 z późn. zm.), że obszar ochrony uzdrowiskowej „Lidzbark Warmiński” obejmujący Osiedle Uzdrawiskowe Miasta Lidzbark Warmiński, oraz dwa sołectwa i 2 sołectwa gminy wiejskiej Lidzbark Warmiński: Medyny i Łabno, spełnia warunki zawarte w art. 34 ust. 1 tej ustawy, konieczne do potwierdzenia możliwości prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego, a tym samym, że warunki środowiskowe, występujące naturalne surowce oraz klimat gwarantują po wybudowaniu zakładów lecznictwa uzdrowiskowego, możliwość prowadzenia lecznictwa uzdrowiskowego na obszarze ochrony uzdrowiskowej „Lidzbark Warmiński”.

W oparciu o przesłany przez Burmistrza miasta i Wójta gminy Lidzbark Warmiński operat uzdrowiskowy potwierdza się, iż obszar ochrony uzdrowiskowej „Lidzbark Warmiński” obejmujący Osiedle Uzdrawiskowe Miasta Lidzbark Warmiński oraz dwa sołectwa gminy Lidzbark Warmiński: Medyny i Łabno, spełnia zapisane w ustawie uzdrowiskowej warunki:

1. Posiada udokumentowane złoża naturalnych surowców – wód leczniczych

Ustalone i zatwierdzone decyzją Ministra Środowiska w dniu 21.02.2012 r. (DGiKGhg-4731-6/6935/7089/12/MJ) zasoby eksploatacyjne ujęcia wód termalnych w Lidzbarku Warmińskim w wysokości 120 m³/h przy depresji 7,7 m i temperaturze na wypływie 20,7°C;

Ujmowana otworem Lidzbark Warmiński „GT-1” część warstwy wodonośnej znajduje się w głębokości 828,5 – 966,38 m p.p.t. Do eksploatacji ujęto piaskowce warstw olsztyńskich. Warstwę wodonośną w utworach jury dolnej tworzą piaskowce kwarcowe średnio- i gruboziarniste o spoiwie ilastym, słabo i bardzo słabo-zwięzłe, jasnoszare;

Prognoza zmian warunków hydrodynamicznych w dolnojuraskim zbiorniku wód podziemnych dokonana została w oparciu o model matematyczny filtracji wód, na którym symulowano pobór w wysokości zgodnej z ustalonymi zasobami eksploatacyjnymi. W oparciu o wyniki prac modelowych określono prognozowany stan pola hydrodynamicznego i wynikający stąd obszar oddziaływania ujęcia oraz jego obszar zasobowy. Powierzchnia obszaru zasobowego wynosi 71 km².

Powierzchnia terenu górniczego (równoznaczna z powierzchnią obszaru górniczego) wynosi 11,54 km²;

Zasoby przemysłowe złoża wynoszą 8 383,12 m³/rok,

Zasoby operatywne złoża wynoszą 7 300 m³/rok,

Straty w zasobach złoża wynoszą 1 083,12 m³/rok,

Zasoby nieprzemysłowe wynoszą 1 042 816,9 m³/rok;

Racjonalna eksploatacja ujęcia powinna odbywać się w sposób płynny, bez gwałtownych zmian wydajności. Użytkownik powinien prowadzić bieżące obserwacje parametrów eksploatacyjnych ujęcia, a w szczególności: temperatury eksploatowanej wody, położenia zwierciadła wody w otworze oraz wydajności poboru. Nie rzadziej niż jeden raz w ciągu roku należy wykonywać badania chemizmu wód.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 13 kwietnia 2006 r. w sprawie zakresu badań niezbędnych do ustalenia właściwości leczniczych naturalnych surowców leczniczych i właściwości leczniczych klimatu, kryteriów ich oceny, oraz wzoru świadectwa potwierdzającego te właściwości (Dz. U. Nr 80, poz. 565) i obwieszczeniem Ministra Zdrowia z dnia 14 stycznia 2008 r. w sprawie wykazu jednostek uprawnionych do potwierdzania właściwości leczniczych naturalnych surowców leczniczych i właściwości leczniczych klimatu (Dz. Urz. MZ Nr 1, poz. 4), Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego – Państwowy Zakład Higieny w Warszawie – Zakład Tworzyw Uzdrawiskowych w Poznaniu, wydał dla odwiertu Lidzbark Warmiński „GT - 1 „ w dniu 20 maja 2014 r. świadectwo Nr HU-01/WL/2014, które potwierdza na podstawie wyników badań właściwości fizyko-chemicznych i chemicznych oraz mikrobiologicznych, iż mineralna woda lecznicza 1,76% chlorkowo – sodowa, hipotermalna z tego odwiertu jest wodą leczniczą. Otwór GT-1 został wykonany przy ulicy Olsztyńskiej w Lidzbarku Warmińskim do głębokości 1035m i znajduje się w projektowanej strefie „C” obszaru ochrony uzdrowiskowej

Zgodnie z ustawą Prawo Geologiczne i Górnicze (Dz. U. 2011 nr 163 poz. 981), opisywana woda może zostać zaliczona do wód leczniczych ze względu na zawartość rozpuszczonych składników mineralnych stałych powyżej 1000 mg/l oraz ze względu na zawartość jonu jodkowego w ilości większej niż 1 mg/l. Natomiast ze względu na temperaturę wód na wypływie powyżej 20°C wody z poziomu dolnojurajskiego w Lidzbarku Warmińskim mogą być zaliczone do wód termalnych.

Zasoby eksploatacyjne ujęcia wód termalnych w Lidzbarku Warmińskim określono w dokumentacji hydrogeologicznej ustalającej zasoby eksploatacyjne ujęcia wód termalnych z poziomu dolnojurajskiego w Lidzbarku Warmińskim (H. Biernat i inni, 2011, *Dokumentacja hydrogeologiczna...*) przyjętej przez Ministerstwo Środowiska dnia 21.02.2012 r. decyzją nr DGiKGhg-4731-6/6935/7089/12/MJ), wynoszą 120 m³/h (1 051 200 m³/rok).

2. Posiada klimat o właściwościach leczniczych.

W 2013 roku na zlecenie miasta Lidzbark Warmiński zostały wykonane badania dotyczące właściwości lecznicze klimatu Lidzbarka Warmińskiego przez Instytut Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania im. Stanisława Leszczyńskiego Polskiej Akademii Nauk w Warszawie.

Lidzbark Warmiński charakteryzuje się warunkami bioklimatycznymi przydatnymi dla leczenia klimatycznego, dobrym klimatem akustycznym i poziomem pól elektromagnetycznych, odpowiadającym obowiązującym dla uzdrowisk normom oraz parametrami sanitarnymi powietrza, które w większości spełniają normy sanitarne.

Klimat Lidzbarka Warmińskiego charakteryzuje się;

- liczbą godzin ze słońcem, jest ona tylko nieznacznie niższa niż norma usłonecznienia;
- średnią liczbą dni z opadem, jest niższa od dopuszczalnej normą klimatyczną;
- warunkami wiatrowymi, są korzystne dla klimatoterapii;
- warunkami termiczno-wilgotnościowymi które spełniają warunki stawiane miejscowościom uzdrowiskowym.

Okres najłagodniejszy dla klimatoterapii trwa od kwietnia do początku października. Zależnie od aktualnych warunków solarnych, termicznych, wietrznych i opadowych można wtedy stosować jedną lub kilka form leczenia klimatycznego. W okresie jesienno-zimowym warunki bioklimatyczne mogą być wykorzystywane jedynie do leczenia, rehabilitacji i profilaktyki u osób w sile wieku, o sprawnie działającym układzie termoregulacyjnym.

Poziom podstawowych zanieczyszczeń powietrza jest w większości poniżej norm sanitarnych obowiązujących z uwagi na zdrowie człowieka.

Poniżej dopuszczalnego poziomu jest hałas panujący na obszarze planowanej strefy „A” ochrony uzdrowskiej – ponadnormatywny hałas panuje jedynie w centrum miejscowości oraz wzdłuż ciągu drogi krajowej 51. Podstawowym źródłem hałasu, decydującym o klimacie akustycznym tego terenu jest komunikacja drogowa. Hałas drogowy wywiera dominujący wpływ na klimat akustyczny środowiska.

W odróżnieniu od hałasu komunikacyjnego, hałas emitowany przez zakłady przemysłowe, stanowi uciążliwość przede wszystkim dla osób zamieszkujących w pobliżu źródeł jego emisji.

Na terenie miasta występuje kilka zakładów emitujących hałas przemysłowy, który ma wpływ na klimat akustyczny panujący w otoczeniu tych zakładów. Obszar ten został wyłączony z powstałego Osiedla Uzdrowskiego na obszarze miasta Lidzbark Warmiński.

Natężenie pól elektromagnetycznych jest bardzo niskie i nie zagraża zdrowiu pacjentów.

Obszary Lidzbarka Warmińskiego o różnej przydatności do leczenia klimatycznego:

1. Obszary bardzo korzystne (1B) wewnątrz części lasów porastających wzniesienia na południe od miasta, które łagodzą warunki odczuwalne w ekstremalnych sytuacjach pogodowych, eliminują hałas i zanieczyszczenia, a dzięki obecności w powietrzu specyficznych substancji wydzielanych przez drzewa (tzw. fitoncydów) mogą być wykorzystywane w leczeniu i profilaktyce wielu schorzeń.

2. Obszary umiarkowanie korzystne, które cechują się pewnymi ograniczeniami dla długotrwałego przebywania kuracjuszy: - z uwagi na duże dobowe kontrasty termiczne oraz okresowo zbyt intensywne straty ciepła z organizmu, które mogą doprowadzić do jego wychładzania (2A), - z uwagi na stosunkowo wysoki poziom hałasu w parkach miejskich (2B), - z uwagi na podwyższony okresowo lokalny poziom hałasu i zanieczyszczeń powietrza wśród zabudowy miejskiej (2C).

Obszary te mogą być jednak skutecznie wykorzystywane w leczeniu klimatycznym, głównie dla różnych form terapii ruchowej. Należy tu wytyczyć ścieżki spacerowe i trasy rowerowe oraz zorganizować infrastrukturę do korzystania z gimnastyki i gier sportowo-rekreacyjnych.

3. Obszary mało korzystne obejmujące: odkryte (3A) i porośnięte wilgotnym lasem (3B) dna dolin rzecznych z okresowo niekorzystnymi warunkami termiczno-wilgotnościowymi oraz zabudowę mieszkaniową, ze znacząco podwyższonym poziomem hałasu i zanieczyszczeń (3C).

4. Obszary niekorzystne występujące w obrębie gęstej zabudowy miejskiej i przemysłowej (4C) oraz wzdłuż głównego ciągu tranzytowego DK 51 i pozostałych dróg doprowadzających ruch do miasta (4D) – z uwagi na znacznie podwyższony poziom hałasu i zanieczyszczeń komunikacyjnych i komunalnych.

Analiza danych za rok 2010 i 2011 pozwala wnioskować, że jakość powietrza w województwie warmińsko – mazurskim jest na ogół dobra. Lokalnie mogą występować sytuacje niekorzystne dla zdrowia ludzi, np. w miejscu o zwiększonej emisji spalin samochodowych, zanieczyszczeń przemysłowych, zanieczyszczeń

powstających przy niepełnym spalaniu paliw stałych w paleniskach domowych, w starych wyeksploatowanych kotłowniach, zwłaszcza w ciasnej zabudowie miejskiej.

Znacznie lepsze warunki zdrowotne pod względem jakości powietrza występują na obszarach zaopatrywanych w ciepło z centralnych ciepłowni lub zmodernizowanych kotłowni lokalnych, z daleka od tras komunikacyjnych o dużym nasileniu ruchu. Wyniki badań wskazują, że przekroczenia dopuszczalnych poziomów stężeń zanieczyszczeń dotyczyły jedynie PM10 oraz benzopiranu.

Stan sanitarny powietrza na terenie miasta Lidzbark Warmiński mieści się w dopuszczalnych normach.

Analiza danych za rok 2010 i 2011 pozwala wnioskować, że jakość powietrza w województwie warmińsko-mazurskim jest na ogół dobra. Lokalnie mogą występować sytuacje niekorzystne dla zdrowia ludzi, np. w miejscu o zwiększonej emisji spalin samochodowych, zanieczyszczeń przemysłowych, zanieczyszczeń powstających przy niepełnym spalaniu paliw stałych w paleniskach domowych, w starych wyeksploatowanych kotłowniach, zwłaszcza w ciasnej zabudowie miejskiej.

Stan sanitarny powietrza na terenie miasta Lidzbark Warmiński mieści się w dopuszczalnych normach.

Właściwości lecznicze klimatu zostały potwierdzone świadectwem z dnia 30 października 2013 r. Nr DI-70-31/2013 wydanym przez Polską Akademię Nauk - Instytut Geografii i Zagospodarowania Przestrzennego im. Stanisława Leszczyńskiego w Warszawie, wymieniony w obwieszczeniu Ministra Zdrowia z dnia 17 lipca 2007 r. w sprawie wykazu jednostek uprawnionych do potwierdzania właściwości leczniczych naturalnych surowców leczniczych i właściwości leczniczych klimatu (Dz. Urz. MZ z 2007 r. Nr 12, poz. 65).

Dokumentację klimatyczną opracowano zgodnie z rozporządzeniem Ministra Zdrowia z dnia 13 kwietnia 2006 r. w sprawie zakresu badań niezbędnych do ustalenia właściwości leczniczych naturalnych surowców leczniczych i właściwości leczniczych klimatu, kryteriów ich oceny oraz wzoru świadectwa potwierdzającego te właściwości (Dz. U. Nr 80, poz. 565).

3. Planowane zakłady lecznictwa uzdrowiskowego - koncepcja budowy zakładów lecznictwa uzdrowiskowego oraz urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego w planowanym uzdrowisku „Lidzbark Warmiński”

Zaprojektowany przebieg stref uzdrowiskowej „A”, „B” i „C” na które składa się Osiedle Uzdrowiskowe oraz dwa sołectwa: Medyny i Łabno o łącznej powierzchni 17602,06 ha, jest spójne z badaniami klimatu potwierdzonymi świadectwem Instytutu Geografii i Przestrzennego Zagospodarowania im. St. Leszczyńskiego PAN, z dnia 30 października 2013r. – nr DI-070-31/2013.

Strefa „A” obejmuje obszar, na którym są planowane zakłady i urządzenia lecznictwa uzdrowiskowego, a także inne obiekty służące lecznictwu uzdrowiskowemu lub obsłudze pacjenta lub turysty, w szczególności: pensjonaty, restauracje lub kawiarnie. Procentowy udział terenów zieleni wynosi więcej niż 65 %. Obszar ten jest zarezerwowany dla urządzeń i obiektów lecznictwa uzdrowiskowego. Głównym celem ochrony obszaru uzdrowiskowego jest takie kształtowanie urbanistyczne, aby warunki naturalne uzdrowiska nie uległy zniszczeniu, ograniczeniu lub zniekształceniu.

Określając wielkość tej strefy uwzględniono fakt, że jest ona całkowicie pokryta roślinnością i nieurbanizowana. Przewidziano co najmniej 750m² terenu przypadającego na jednego pacjenta i turystę. Założono, że wielkość bazy łózkowej będzie się kształtowała na poziomie około 1000 łóżek. Dodatkowo uwzględniono rezerwację terenów pod ewentualny rozwój bazy uzdrowiskowej.

Projektowana strefa „A” ma powierzchnię całkowitą 119,95 ha.

W skład strefy „A” wchodzi:

1. część miasta Lidzbark Warmiński – Osiedla Uzdrowiskowego o powierzchni 34,08 ha
2. część sołectwa Łabno i Medyny w gminie wiejskiej Lidzbark Warmiński o powierzchni 85,89 ha

W strefie „A” tereny zieleni wynoszą 117,19 ha (97,69%).

Projektowany obszar strefy „A” ochrony uzdrowiskowej jest terenem nieurbanizowanym, niezamieszkałym i stanowi w głównej mierze grunty orne (R) z dużym udziałem gruntów leśnych (Ls). Obszar ten graniczy od północy z terenami „brzegowymi” zurbanizowanymi miasta. Od wschodu i południa zamknięty jest wąwozem i korytem rzeki Symsarny. Zachodnią granicą jest obszar zurbanizowany (osiedle domków jednorodzinnych) i odgradzająca go od strefy „A” - ulica Żytnia. Teren ten jest w własności Agencji Rynku Rolnego, gminy i osób prywatnych. W części północnej strefy znajduje się kompleks leśny będący historycznym „leśnym parkiem uzdrowiskowym”. Część wschodnia to dolina rzeki Symsarny z głębokim wąwozem (o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych), na którego prawym stoku znajduje się historyczny obiekt turystyczny (OW „Zacisze Leśne”), znakomicie nadający się do rozbudowy i przebudowy na kompleks sanatoryjny. Południowa część strefy to tereny użytkowane rolniczo z południową ekspozycją słoneczną, predysponowane do budowy zakładów i urządzeń lecznictwa uzdrowiskowego. Teren jest pozbawiony infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. Wymaga sporządzenia założeń

Mając na uwadze obowiązek sporządzenia w przeciągu 2 lat od daty uzyskania statusu uzdrowiska – obszaru ochrony uzdrowiskowej, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla strefy „A” ochrony uzdrowiskowej, wskazane jest jak najszybsze opracowanie założeń koncepcyjnych

zagospodarowania funkcjonalno-przestrzennego strefy, poprzedzających wprowadzenie zmian w planowaniu przestrzennym obu gmin.

Mając powyższe na uwadze do operatu została dołączona koncepcja planu zagospodarowania strefy „A” ochrony uzdrowiskowej.

4. Określone w przepisach o ochronie środowiska wymagania dla środowiska.

Ocena właściwości leczniczych klimatu dokonana w punkcie 2) obejmuje kryteria jakości powietrza, ochrony przed hałasem i ochrony przed polami magnetycznymi, zgodnie z rozporządzeniami Ministra Środowiska:

- z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 87, poz. 798),
- z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów niektórych substancji w powietrzu, alarmowych poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz marginesów tolerancji dla poszczególnych poziomów niektórych substancji (Dz. U. Nr 87, poz. 796),
- z dnia 29 lipca 2004 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 178, poz. 1841),
- z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192, poz. 1883).

Z przeprowadzonych badań wynika, że na terenie obszaru ochrony uzdrowiskowej, w przyszłym bezpośrednim sąsiedztwie zakładów lecznictwa uzdrowiskowego warunki środowiskowe spełnią wymagania określone w obowiązujących przepisach.

5. Infrastrukturę techniczną w zakresie gospodarki energetycznej, wodno - ściekowej, transportu i komunikacji, a także prowadzi właściwą gospodarkę odpadami.

SZLAKI KOMUNIKACYJNE

Komunikacja drogowa – sieć dróg publicznych

Lidzbark Warmiński jest węzłem komunikacyjnym, w którym przecinają się drogi: krajowa nr 51, wojewódzkie nr 513 i 511, powiatowe i gminne.

Drogi krajowe przebiegające przez miasto:

- droga nr 51 Olsztynek – Olsztyn – Lidzbark Warmiński – Bartoszyce – Bezledy – przejście graniczne (Rosja). Na odcinku Olsztyn – granica państwa założono dla niej klasę techniczną GP (główna ruchu przyspieszonego). Droga przenosi ruch w kierunku międzynarodowego przejścia granicznego w Bezledach. Jest ważnym powiązaniem miasta Lidzbarka Warmińskiego z Olsztynem, na której odbywa się duży ruch tranzytowy. W stanie istniejącym przebiega ulicami: Olsztyńską, Kopernika, Mławską, Zamkową, Orła Białego, Bartoszycką.

Drogi wojewódzkie przebiegające przez miasto:

- droga nr 513 Pasłęk – Orneta – Lidzbark Warmiński – Wozławki. Droga klasy G, na odcinku Pasłęk – Orneta przenosi ruch o charakterze gospodarczym, a na odcinku Orneta – Wozławki turystyczny. Jest to ważna droga w układzie komunikacyjnym województwa, ponieważ wiąże ze sobą drogi krajowe nr 57, nr 51 i nr 57, a poprzez drogę nr 527 umożliwia powiązanie z drogą nr 22. Wiąże ze sobą 3 powiaty: elbląski, lidzbarski, bartoszycki oraz miasta: Pasłęk, Ornetę i Bisztynek. W stanie istniejącym przebiega ulicami: Ornecką, Warmińską, Wrzosową.

- droga nr 511 granica państwa (Rosja) – Górowo Iławeckie – Lidzbark Warmiński. Droga klasy Z, przenosi ruch lokalny turystyczny z terenów przygranicznych, wiąże ze sobą dwa ośrodki miejskie: Górowo Iławeckie i Lidzbark Warmiński. W stanie istniejącym na terenie miasta przebiega ulicą Olsztyńską.

Drogi powiatowe i gminne.

Ważnymi ulicami w mieście są następujące ulice leżące w ciągu dróg powiatowych:

Warmińska, Polna, Żytia oraz ulice powiatowe: Wyszyńskiego, Piłsudskiego, Dąbrowskiego, Konstytucji 3-go Maja, Kościuszki, Krzywa, Lipowa, Świętochowskiego, Wiejska i Poniatowskiego.

Wymienione ulice powiatowe stanowią podstawowy układ komunikacyjny miasta. Przejmują ruch miejski i ruch zewnętrzny z drogi krajowej, dróg wojewódzkich oraz z okolicznych miejscowości. Pozostałe ulice powiatowe i ulice gminne stanowią układ uzupełniający miasta. Większość ulic, szczególnie w centrum miasta została zrewitalizowana i odnowiona. Obecnie trwają dalsze prace projektowo-budowlane polegające na wymianie nawierzchni jezdni, poprawie układu skrzyżowań wraz z budową niezbędnej infrastruktury technicznej oraz ścieżek rowerowych.

Modernizacja ulic nie tylko poprawi bezpieczeństwo ruchu drogowego i dostępność komunikacyjną, ale również estetykę otoczenia ulic.

Komunikacja autobusowa

W północnej części miasta, przy ul. Kolejowej, zlokalizowany jest dworzec autobusowy. Przewozami osób zajmują się przedsiębiorstwo PKS i przewoźnicy prywatni.

Komunikacja kolejowa

Na terenie miasta Lidzbark Warmiński nie odbywa się obecnie komunikacja kolejowa. Linia kolejowa numer 224 przechodząca przez miasto, dawniej relacji Czerwonka – Górowo Iławeckie, przewidziana jest do likwidacji. Obecnie trwają prace rozbiórkowe terenów kolejowych.

Szlaki turystyki kołowej, rowerowej, wodnej i pieszej

Szlaki turystyki samochodowej:

Atrakcję turystyczną północnej części województwa warmińsko-mazurskiego stanowią gotyckie zamki, założenia miejskie oraz barokowa Świątynia Lipka. Zabytki te skupione są wzdłuż drogi Nr 513.

Szlaki turystyki rowerowej:

Przez gminę Lidzbark Warmiński przebiegają trasy rowerowe:

– Trasa międzynarodowa ;

Berlin-Pyrzyce-Czaplinek-Bytów-Grudziądz-Iława-Ostróda-Olsztyn-Dobre Miasto-

-Lidzbark Warmiński-Reszel-Kętrzyn-Radziejewo-Pozedrze-Giżycko-granica Litwy z odgałęzieniem; Lidzbark Warmiński-Bartoszyce-Kaliningrad

– Trasy międzyregionalne;

Miasto-Lubawa-Olsztynek-Olsztyn-Biskupiec-Mrągowo-Mikołajki, Warszawa-Nidzica-Olsztynek-Olszyn z odgałęzieniem Olsztynek-Ostróda-Zalewo-Elbląg oraz Nidzica-Szczytno-Ruciane, Lidzbark Warmiński-Orneta-Braniewo, Mrągowo-Świątynia Lipka

– Trasy wojewódzkie;

Wielbark-Szczytno-Biskupiec-Reszel

Olsztyn-Morąg-Orneta

Ruciane-Mrągowo-Kętrzyn

Dąbrówno-Samborowo

Szlaki turystyki wodnej:

Szlaki turystyki kajakowej przebiegają rzeką Łyną i jej prawym dopływem Symsarną, przepływającą przez kilka jezior (Ławki, Kok, Blanki, Symsarnar) i obejmującą w gminie cztery stopnie wodne wykorzystywane dla celów energetycznych (Lidzbark Warmiński, Dębowo, Medyny, Maków).

Turystyczny potencjał tych rzek nie jest wykorzystywany ze względu na nieprzystosowanie szlaków i brak stosownego zainwestowania.

SIEĆ WODOCIĄGOWA I KANALIZACYJNA

Zaopatrzenie w wodę gminy Lidzbark Warmiński odbywa się poprzez eksploatację ujęć wody podziemnej.

Miasto Lidzbark Warmiński korzysta z ujęcia wody podziemnej, które administrowane jest przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. z siedzibą w Lidzbarku przy ul. Piłsudskiego 18.

Woda podziemna pobierana jest głównie na cele socjalno – bytowe. Woda podziemna pobierana jest głównie na cele socjalno – bytowe.

Woda podziemna pobrana z ujęć podziemnych posiada znacznie wyższą zawartość sol żelaza i manganu w stosunku do dopuszczalnych norm. Stąd wynika konieczność jej uzdatniania z zastosowaniem odżelaziania i odmanganiania. Użytkuje się dwie stacje uzdatniania wody, oznaczone jako SUW Zachód przy ul. Kalinowskiego i SUW Północ przy ul. Dąbrowskiego.

Pobrana woda po jej uzdatnieniu, rozprowadzana jest miejską siecią wodociągową do poszczególnych odbiorców.

W latach 2011 – 2015 miasto realizuje projekt Kompleksowe rozwiązanie gospodarki wodno – ściekowej Gminy Miejskiej Lidzbark Warmiński.

Oprócz P.W.i.K. Sp. z o.o. znaczne ilości wody podziemnej pobiera też POLMLEK Sp. z o.o. Zakład Mleczarski w Lidzbarku Warmińskim:

Wody pobierane z czterech studni głębinowych w ilości $Q_{dśr} = 2640 \text{ m}^3/\text{d}$ (zgodnie z wydanym pozwoleniem zintegrowanym) wykorzystywane są do celów produkcyjnych i technologicznych (w tym na cele kotłowe) oraz do celów chłodniczych, bytowych i przeciwpożarowych.

W 2012 roku widoczny spadek zakupu wody (od P.W.i.K. Sp. z o.o.) spowodowany był wykonaniem w 2011 kolejnego ujęcia wody na terenie Zakładu Mleczarskiego „POLMLEK”.

Ogólna długość miejskiej sieci wodociągowej wynosi 68,4 km w tym długość

poszczególnych jej części wynosi: 15,7 km – magistrala, 35 km – sieć rozdzielcza, 17,0 km – przyłącza wodociągowe. Łącznie w 2006 r. z sieci wodociągowej korzystali prawie wszyscy mieszkańcy miasta – 99,9%.

Woda pobrana w celu zaspokajania potrzeb komunalnych i gospodarczych mieszkańców miasta Lidzbark Warmiński zostaje w znacznym stopniu (stanowiącym różnicę pomiędzy łącznym poborem wody z sieci, a jej bezzwrotnym wykorzystaniem) zamieciona w ścieki.

Powstałe ścieki niosą ze sobą duże ładunki substancji powodujących m.in. zanieczyszczenie oraz przyspieszona eutrofizację wód powierzchniowych. Z tego względu wytwarzane ścieki stanowią element wybitnie niekorzystny dla środowiska gruntowo – wodnego. Aby zminimalizować ich szkodliwy wpływ na środowisko, należy dążyć do jak najlepszego oczyszczenia wytworzonych ścieków, przed ich odprowadzeniem do końcowego odbiornika. Oczyszczanie odprowadzanych ścieków polega na jak największej redukcji wszystkich substancji zawartych w wytworzonych ściekach, przed ich ostatecznych odprowadzeniem do środowiska. Dotyczy to zarówno substancji organicznych zawartych w odprowadzanych ściekach. Dotyczy to zarówno substancji organicznych jak też związków biogenych lub inaczej biogenów (w głównej mierze związków azotu i fosforu), które jeśli występują w nadmiarze w odprowadzanych ściekach, powodują przyspieszoną eutrofizację wód powierzchniowych.

Mając na względzie wybitnie niekorzystny wpływ, jaki odgrywają w środowisku nieoczyszczone lub niedostatecznie oczyszczone ścieki, należy dołożyć wszelkich starań, aby wszystkie wytwarzane ścieki trafiały do oczyszczalni ścieków, gdzie powinny zostać jak najlepiej oczyszczone, co oznacza jak największy stopień redukcji wszystkich organicznych i nieorganicznych substancji niekorzystnych dla środowiska, które są zawarte w ściekach doprowadzonych do oczyszczalni.

Na terenie miasta Lidzbark Warmiński działają dwie oczyszczalnie ścieków. Wytworzone ścieki socjalno - bytowe oczyszczane są na terenie miejskiej oczyszczalni ścieków administrowanej przez Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Lidzbarku Warmińskim. Ścieki wytworzone przez „POLMLEK Sp. z o.o. Zakład Mleczarski w Lidzbarku Warmińskim, pochodzące z przetwarzania mleka, oczyszczane są przez zakładową oczyszczalnię ścieków, należącą do zakładu.

Miejska oczyszczalnia ścieków w Lidzbarku Warmińskim oraz zakładowa oczyszczalnia ścieków należąca do „POLMLEK” Sp. z o.o. Zakład Mleczarski w Lidzbarku Warmińskim to dwie największe oczyszczalnie znajdujące się na terenie powiatu lidzbarskiego. Z tego powodu ogromne znaczenie ma stopień redukcji substancji zawartych w ściekach, a co za tym idzie jakość oczyszczonych ścieków, odprowadzanych z oczyszczalni do środowiska.

Miejska oczyszczalnia ścieków to oczyszczalnia typu mechaniczno – biologicznego. Jej przepustowość wynosi obecnie 3333m³/d. Jednakże po zakończeniu modernizacji dobową ilość ścieków zgodnie z warunkami technicznymi i nowym pozwoleniem wodno prawnym będzie wynosiła 4000 m³/d a maksymalna dobową 5000 m³.

Gmina Miejska Lidzbark Warmiński realizuje projekt pn. Kompleksowe rozwiązanie gospodarki wodno – ściekowej Gminy Miejskiej Lidzbark Warmiński. Zgodnie z tym projektem wykonane zostaną:

- modernizacja i rozbudowa oczyszczalni ścieków,
- rozbudowę zbiorczej kanalizacji sanitarnej, deszczowej oraz sieci wodociągowej,
- modernizacja awaryjnych fragmentów istniejącej sieci sanitarnej, deszczowej oraz wodociągowej,
- wykonanie / modernizacja niezbędnych obiektów towarzyszących, w tym przepompowni ścieków

W wyniku realizacji działań objętych projektem wykonane zostaną (łącznie):

- zmodernizowana oczyszczalnia ścieków (szt. 1), o zwiększonej przepustowości do $Q_d \text{ śr} = 4.000 \text{ m}^3/\text{d}$, $Q_{\text{maxd}} = 5.500 \text{ m}^3/\text{d}$,
- nowe kanały sanitarne w systemie grawitacyjno-tłocznym - 10,1 km, w tym:
łączna długość nowobudowanej sieci bez uwzględnienia kanałów tłocznych, usytuowanych równoległe do sieci grawitacyjnej (o dł. 1.330 mb.) wyniesie:
8,7 km,
- nowe kanały deszczowe – 5,8 km,
- nowe przewody wodociągu miejskiego – 2,4 km,
- zmodernizowane / przebudowane: kanały sanitarne – 2,9 km, kanały deszczowe – 1,8 km oraz przewody sieci wodociągowej 0,1 km,
- sieciowe przepompownie ścieków – 12 szt.,
- rozbudowane ujęcie wody i stacja uzdatniania wody (szt. 1) o zmienionym procesie technologicznym pomp i uzdatniania wody tłoczonyj do miejskiego wodociągu.

Wdrożenie inwestycji umożliwi poprawę efektywności pracy systemu przy pełnym jego dostosowaniu do zapotrzebowania oraz uzupełnieniu sieci na terenach zwartej zabudowy miejskiej.

GOSPODARKA ODPADAMI

Odpady sektora komunalnego odbierane są systemem zorganizowanej zbiórki odpadów komunalnych obejmującym 100% mieszkańców miasta. Zmieszane odpady komunalne kierowane są do składowania

na Składowisku Odpadów Komunalnych w Medynach, Gmina Wiejska Lidzbark Warmiński, które ulega likwidacji do końca września 2008r.

Na terenie miasta Lidzbark Warmiński w 2006 r. zebrano 1.371,3 Mg odpadów.

Podstawową metodą unieszkodliwiania odpadów jest ich składowanie. Na składowisko odpadów komunalnych w roku 2006 r. trafiło 1.354,5 Mg i jest to ponad 26 % więcej odpadów składowanych na składowisku w stosunku do roku 2005 r. Od 2004 r. funkcjonuje w Lidzbarku Warmińskim selektywne gromadzenie surowców wtórnych, wyodrębnionych z odpadów komunalnych, obejmujące szkło i tworzywa sztuczne. W roku 2006 zebrano i poddano procesowi odzysku 10,3 Mg szkła i 6,5 Mg tworzyw sztucznych, co stanowi ok. 1,22 % wszystkich odpadów zebranych na terenie miasta Lidzbark Warmiński. W 2007 r. rozszerzono system selektywnej zbiórki odpadów poprzez rozstawienie dodatkowych 50 kompletów pojemników do gromadzenia opakowań ze szkła i tworzyw sztucznych oraz wprowadzono pilotażową zbiórkę workową. Dotychczasowy system selektywnego gromadzenia odpadów nie obejmuje odpadów komunalnych ulegających biodegradacji (w tym odpadów zielonych i odpadów organicznych z gospodarstw domowych), makulatury, odpadów wielkogabarytowych, odpadów budowlanych wchodzących w strumień odpadów komunalnych, odpadów niebezpiecznych (w tym baterii i zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego). Trwają przygotowania do zorganizowania Gminnego Punktu Zbiórki Odpadów Niebezpiecznych. Odpady sektora gospodarczego zbierane są selektywnie i przekazywane uprawnionym firmom posiadającym wymagane prawem zezwolenia zgodnie z zapisami ustawy o odpadach. Odbiór i transport odpadów sektora gospodarczego realizowany jest przez wytwórców odpadów lub przez specjalistyczne firmy, posiadające aktualne zezwolenia na prowadzenie takiej działalności. Ważnym problemem są pojawiające się w mieście dzikie wysypiska odpadów, duża ilość powstających odpadów, niska świadomość ekologiczna mieszkańców, niewystarczające warunki do selektywnej zbiórki odpadów, słaba egzekucja prawa, występowanie odpadów niebezpiecznych w strumieniu odpadów komunalnych, sposób realizacji redukcji ilości odpadów ulegających biodegradacji kierowanych na składowisko. Składowisko Odpadów Komunalnych w Medynach nie posiada wymaganego prawem pozwolenia zintegrowanego na jego użytkowanie.

Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2007 –2010 dla Północnego Rejonu Gospodarki Odpadami (Rejon N) obejmującego swym zasięgiem powiaty bartoszycki, kętrzyński, lidzbarski oraz część olsztyńskiego do czasu wybudowania Zakładu Unieszkodliwiania Odpadów w Olsztynie (2011 r.) w ramach przedsięwzięcia obejmującego 40 gmin, w tym m.in. miasto Lidzbark Warmiński wskazuje jako tymczasowe miejsca unieszkodliwiania odpadów komunalnych – składowiska w miejscowościach Wysieka gmina Bartoszyce oraz Sękity gmina Bisztynek.

Reasumując – z oceny aktualnego stanu gospodarki odpadami w mieście wynika, iż:

- obsługa ludności miasta w zakresie odbioru i unieszkodliwiania odpadów komunalnych obejmuje wszystkich jego mieszkańców, gdyż zorganizowanym systemem odbioru stałych odpadów komunalnych objętych jest 100% mieszkańców,
- aktualny stan obsługi mieszkańców skutkuje kierowaniem do środowiska znacznej masy odpadów, w tym odpadów niebezpiecznych i biodegradowalnych, pochodzących z odpadów domowych i stwarzaniem tym samym potencjalnego zagrożenia dla środowiska,
- system selektywnego gromadzenia odpadów, który obecnie obejmuje zbieranie odpadów ze szkła i tworzyw sztucznych, wymaga usprawnienia i rozszerzenia o: odpady papieru, odpady biodegradowalne, odpady wielkogabarytowe, odpady budowlane oraz odpady niebezpieczne (baterie oraz zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny),
- Składowisko Odpadów Komunalnych w Medynach, na którym składowane są odpady komunalne zbierane na terenie miasta i gminy Lidzbark Warmiński, zarządzane przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej Sp. z o.o. w Lidzbarku Warmińskim, nie spełnia warunków techniczno-budowlanych do uzyskania pozwolenia zintegrowanego; niezbędne jest określenie miejsca unieszkodliwiania odpadów z terenu miasta po wstrzymaniu przyjmowania odpadów na Składowisku Odpadów Komunalnych w Medynach.

Stosownie do zapisów ustawy o odpadach gminny plan gospodarki odpadami obejmuje wszystkie rodzaje odpadów powstających na jej terenie, a zwłaszcza odpady komunalne z uwzględnieniem ulegających biodegradacji; odpady opakowaniowe, odpady wielkogabarytowe, odpady budowlane i odpady niebezpieczne, pochodzące z gospodarstw domowych.

GOSPODARKA ENERGETYCZNA

Operatorem systemu dystrybucyjnego dla Miasta Lidzbark Warmiński jest Energa – Operator S.S. Oddział w Olsztynie. Zgodnie z ustawą *Prawo energetyczne* operatorem systemu dystrybucyjnego jest przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się dystrybucją energii elektrycznej, odpowiedzialne za ruch sieciowy w systemie dystrybucyjnym elektroenergetycznym, bieżące i długookresowe bezpieczeństwo funkcjonowania tego systemu, eksploatację, konserwację, remonty oraz niezbędną rozbudowę sieci dystrybucyjnej, w tym połączeń z innymi systemami elektroenergetycznymi.

W obszarze Miasta Lidzbark Warmiński nie ma zlokalizowanej stacji 110/15 kV. Linie SN 15 kV zasilające obszar Miasta zasilane są z GPZ Lidzbark Warmiński. W GPZ Lidzbark Warmiński zainstalowane są dwa transformatory 110/15 kV o mocy 16 MVA każdy.

Podstawowym zadaniem stacji GPZ (Główny Punkt Zasilania) jest przetworzenie energii elektrycznej i „wprowadzenie” jej w lokalną sieć rozdzielczą średniego napięcia 15 kV zasilającą odbiorców przemysłowych i komunalnych. Stąd lokalizacja stacji, a także moc znamieniowa transformatorów, jest ściśle związana z zapotrzebowaniem na energię elektryczną na danym obszarze.

Stan sieci elektroenergetycznej oceniany jest jako dobry. Energa Operator S.A. Oddział w Olsztynie zgodnie z zapisami właściwych przepisów prawa oraz Instrukcji Ruchu i Eksploatacji Sieci Dystrybucyjnej planuje i realizuje modernizacje / remonty oraz bieżące zabiegi eksploatacyjne w sieci wysokiego napięcia, średniego napięcia oraz niskiego napięcia, których celem jest zapewnienie dobrego stanu technicznego infrastruktury sieciowej, a przez to poprawa jakości usług (m.in. ograniczenia czasu ograniczeń awaryjnych oraz ilości wyłączanych odbiorców) oraz spełnienie wymagań wynikających ze wzrostu zapotrzebowania na moc.

Infrastruktura oświetleniowa na terenie Gminy Miejskiej Lidzbark warmiński stanowi własność dwóch podmiotów: Miasta oraz Energa Oświetlenie Sp. z o. o. łączna długość obwodów oświetleniowych wynosi ok. 45 km, w tym długość linii kablowych wynosi ok. 12,6 km, a długość linii napowietrznych ok. 33 km. Obwody napowietrzne w większości podwieszane są na konstrukcjach wsporczych linii elektromagnetycznych niskiego napięcia. Oświetlenie sterowane jest przez zegary astronomiczne. Na terenie Miasta zinwentaryzowanych zostało ponad 1560 opraw oświetleniowych. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Energa Oświetlenie Sp. z o. o. obwody oświetleniowe w zdecydowanej większości stanowią własność Spółki, natomiast sprawy są własnością Gminy Miejskiej Lidzbark Warmiński. Z informacji przekazanych przez Miasto Lidzbark Warmiński na terenie Miasta funkcjonuje oświetlenie uliczne, którego stan techniczny oceniany jest jako dobry.

GOSPODARKA TELEKOMUNIKACYJNA

W rozwoju miasta i tworzeniu zrębów społeczeństwa informacyjnego ważną rolę odgrywa rozwój sieci telekomunikacyjnej oraz internetowej. Dominującą rolę pełni w Lidzbarku Warmińskim TP S.A., która od 1996 r. dynamicznie rozwija sieć telekomunikacyjną wraz z infrastrukturą. Liczba abonentów telefonicznych wynosi około 5 tysięcy, wskaźnik liczby abonentów na 1000 osób wynosi tu 265, co stawia miasto pod względem dostępności tego rodzaju usług w czołówce miast województwa warmińsko-mazurskiego. W mieście funkcjonują 4 placówki pocztowe ich rozmieszczenie pokrywa się z obszarami największego zaludnienia, co korzystnie wpływa na ich dostępność.

Alternatywą rozwoju konwencjonalnej sieci telefonicznej stał się rozwój cyfrowej sieci telefonii komórkowej i wybudowane na terenie miasta stacje przekaźnikowe. Ponadto na terenie miasta

funkcjonują firmy oferujące dostęp do internetu drogą radiową, stanowiąc alternatywę rozwoju lokalnych sieci komputerowych. Rozwój sieci i technik informatycznych jest podstawowym warunkiem rozwoju Lidzbarka Warmińskiego. W chwili obecnej miasto nie posiada możliwości bezpośredniego dostępu do szerokopasmowej sieci internetowej co uwarunkowane jest słabym rozwojem sieci szkieletowych w regionie i odbiega od poziomu krajowego i zdecydowanie od poziomu Unii Europejskiej. Istnieje potrzeba sprawnego zarządzania, które bez posiadania infrastruktury informatycznej jest niemożliwe. Posiadanie infrastruktury informatycznej umożliwia dostęp do systemów globalnych (internet, telewizja cyfrowa, banki, zdalne nauczanie, reklama i promocja). Utworzenie sieci z zastosowaniem najnowszych technik informatycznych, których rozwój jest bardzo szybki jest podstawowym warunkiem funkcjonowania nowoczesnej gospodarki, zwiększając atrakcyjność inwestycyjną, poprawę jakości życia i poprawę obsługi administracyjnej. Wykorzystanie szerokopasmowej sieci internetowej jest jednym z podstawowych dążeń Gminy Miejskiej Lidzbark Warmiński.

ZAOPATRZENIE W GAZ, CIEPŁOWNICTWO

Dystrybutorem gazu sieciowego na terenie Miasta Lidzbark Warmiński jest Pomorska Spółka Gazownictwa sp.z o.o. z siedzibą w Olsztynie.

Przez obszar Miasta Lidzbark Warmiński przebiegają gazociągi wysokiego ciśnienia relacji:

- DN 150 PN 6,3 MPa UZU Kunik – UZU Redy, rok budowy 1986,
- DN 100 PN 6,3 MPa UZU Redy – SRP Bartoszyce, rok budowy 1987,
- DN 100 PN 6,3 MPa UZU Redy – SRP Górowo Iławeckie, rok budowy 1991.

Na terenie Miasta Lidzbark Warmiński znajdują się dwie stacje gazowe wysokiego ciśnienia:

- Lidzbark Warmiński I o przepustowości 1500 m³/h, rok budowy 1986,
- Lidzbark Warmiński II o przepustowości 1800 m³/h, rok budowy 1999.

Ponadto w gminie miejskiej Lidzbark Warmiński występuje sieć gazowa średniego i niskiego ciśnienia.

Na terenie miasta funkcjonuje sieć ciepłownicza, której zarządcą jest DALKIA Lidzbark Warmiński Sp. z o.o.

Gospodarka cieplna na terenie Miasta Lidzbark Warmiński oparta jest również o kotłownie lokalne oraz paleniska indywidualne nadal zasilanych głównie węglem, gazem ziemnym oraz w niewielkim stopniu

ogrzewaniem elektrycznym. Szczególnie istotnym przedsięwzięciem o ekologicznym wymiarze powinno być zatem systematyczne zastępowanie ogrzewania konwencjonalnego (węglowego) ogrzewaniem „czystym”. Dla rejonów zwartej zabudowy rozważyć można budowę ekologicznych kotłowni lokalnych.

Na terenie Miasta Lidzbark Warmiński energia cieplna wykorzystywana jest:

- do ogrzewania pomieszczeń i przygotowania ciepłej wody użytkowej w budownictwie mieszkaniowym jednorodzinny i wielorodzinny;
- do przygotowania posiłków w gospodarstwach domowych;
- do przygotowania ciepłej wody oraz do ogrzewania pomieszczeń w budynkach użyteczności publicznej oraz wśród podmiotów gospodarczych.

Na terenie miasta Lidzbark Warmiński funkcjonują trzy kotłownie opalane węglem i miałem.

Źródła ciepła zlokalizowane w Lidzbarku Warmińskim (ciepłownie osiedlowe):

- Nr 1 przy ul. Astronomów 47 o mocy zainstalowanej 20,305 MW
- Nr 2 przy ul. Grabowskiego 25 o mocy zainstalowanej 4,71 MW.

Źródło Nr 2 jest źródłem szczytowym i wspomaga źródło Nr 1 w okresie wysokiego zapotrzebowania na ciepło.

Dystrybucja ciepła realizowana jest realizowana jest poprzez węzły cieplne indywidualne i grupowe oraz zewnętrzne instalacje odbiorcze.

6) Powierzchnię obszaru ochrony uzdrowiskowej przyszłego uzdrowiska o powierzchni 1722,96 ha, ograniczoną strefą „C” ochrony uzdrowiskowej przebiegająca po granicy administracyjnej miasta Lidzbark Warmiński oraz po granicy 2 sołectw gminy Lidzbark Warmiński: Medyny i Łabno. Na obszarze ochrony uzdrowiskowej „Lidzbark Warmiński” wyodrębniono 3 strefy ochrony uzdrowiskowej:

- strefę „A” - o powierzchni 119,95 ha i wyliczonym wskaźniku terenów zieleni - 97,69%,
- strefę „B” - o powierzchni 486,77 ha i wyliczonym wskaźniku terenów zieleni – 91,65 %,
- strefę „C” - o pow. 1116,24 ha i wyliczonym wskaźniku terenów biologicznie czynnych – 91,65%.

Obszar ochrony uzdrowiskowej „Lidzbark Warmiński”, obejmujący powierzchnię administracyjną miasta w tym Osiedle Uzdrowiskowe miasta i 2 sołectwa gminy Lidzbark Warmiński: Medyny i Łabno, gwarantuje prowadzenie lecznictwa uzdrowiskowego w strefie „A” ochrony uzdrowiskowej i ochronę tej strefy przez strefę „B” i „C” ochrony uzdrowiskowej.

W oparciu o przesłany operat uzdrowiskowy stwierdza się, że Obszar Ochrony Uzdrowiskowej „Lidzbark Warmiński”, zgodnie z art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach o obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych, utworzony na obszarze trzech stref ochronnych „A”, „B” i „C” w granicach i wielkościach określonych w operacie uzdrowiskowym, spełnia łącznie warunki określone w art. 34 ust. 1 przywołanej ustawy.

Rada Miasta Lidzbark Warmiński wraz z Radą Gminy Lidzbark Warmiński po uprawomocnieniu się decyzji wydanej przez Ministra Zdrowia, uchwała na podstawie operatu uzdrowiskowego, statut obszaru ochrony uzdrowiskowej „Lidzbark Warmiński”.

Uchwalony statut obszaru ochrony uzdrowiskowej „Lidzbark Warmiński”, powinien zostać ogłoszony w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie.

Pouczenie

Strona niezadowolona z decyzji może na podstawie art. 127 § 3 K.p.a. zwrócić się do Ministra Zdrowia z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od otrzymania niniejszej decyzji.

Z upoważnienia
MINISTRA ZDROWIA
PODSEKRETARZ STANU

Piotr Warczyński

Otrzymują:

- 1) Pan Artus Wajs, Burmistrz Miasta Lidzbark Warmiński, ul. Świętochowskiego 14, 11-100 Lidzbark Warmiński
- 2) Pan Artur Jankowski, Wójt Gminy Lidzbark Warmiński, ul. Krasickiego 1, 11-100 Lidzbark Warmiński
- 3) Pan Marian Podziewski, Wojewoda Warmińsko – Mazurski, AL. Marszałka J. Piłsudskiego 7/9, 10-575 Olsztyn
- 4) a/a